

Biblická hodina-23.04.2020

Suspírium: „Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca.”(Žid 4,12)

Začiatková pieseň: 135. žalm: „Halleluja Pánovi...”

Modlitba:

Milostivý Bože! Je také dobré vedieť, že Tvoje Slovo je stále živé a účinné. Že to nie je séria mŕtvych písem v jednej z biblických kníh alebo v jednej kapitole, ale stále vedie k oddeleniu, keď ju čítame a čakáme, až sa k nám osobne prihovoríš Ty sám. Prosíme Ťa Pane náš, aby si otvoril naše srdcia a mysle, aby sme Ťa mohli dnes počúvať celým svojím srdcom, učiť sa od Teba a prosiť Tvoje požehnanie v našich životoch, ktoré budeme vždy zachovávať a prinesie nám pokoj. Chceme len s Tebou napredovať v našich osobných životoch, v rodinách a v spoločenských zhromaždeniach. Prosíme pomôž nám, ak v tomto období nemôžeme byť fyzicky spolu v Tvojom chráme a na biblickej hodine, aby sme sa duchovne nevzdialili od miesta zhromaždenia, kde si nás umiestnil, kde sme zažili toľkokrát Tvoju lásku, kde môžeme rásť vo viere a prežiť ako realitu, že Tvoje Slovo je živé a účinné. Vyznávame Ti, že potrebujeme Tvoju prítomnosť, pretože bez Teba sa môžeme len pozerat' na seba ako na prach, ale spolu s Tebou môžeme byť vďační ľudia, ktorí sú pripravení hľadať Tvoju svätú vôľu. Vyznávame Ti, že každý deň nachádzame v našich životoch svoje hriechy, ale s Duchom Svätým podpor našu vieru, aby nás zlo nezbavilo od toho, čo žije a koná, a nemohlo zničiť náš vzťah s našimi rodinnými príslušníkmi, ale predovšetkým s Tebou, s naším Pánom. Vypočuj nás v mene Pána Ježiša Krista nášho verného Spasiteľa. Amen.

Biblický text: Kniha Jozua 19,1-51

Mapa: Predtým, ako začneme čítať dlhší biblický text, odporúčam otvoriť mapu z tohto obdobia. Nájdete ju na zadnej strane Biblie, kde je znázornené umiestnenie kmeňov.

Šimeónov podiel

¹ Druhý lós pripadol Šimeónovi, kmeňu Šimeónovcov podľa ich rodov. Ich dedičné vlastníctvo bolo medzi dedičným vlastníctvom potomkov Júdovcov. ² Za dedičné vlastníctvo dostali: Beér-Šebu, Šebu, Moladu, ³ Chacar-Šuál, Balu, Ecem, ⁴ Eltolad, Betúl, Chormu, ⁵ Ciklag, Bét-Markabót, Chacar-Susu, ⁶ Bét-Lebaót a Šaruchen; trinásť miest aj s ich dedinami. ⁷ Ajin, Rimmón, Eter a Ašán; štyri mestá aj s ich dedinami. ⁸ Patria im aj všetky dediny, ktoré sú okolo týchto miest až po Baalat-Beér a Ráma-Negev. To je dedičné vlastníctvo kmeňa Šimeónovcov podľa ich rodov. ⁹ Dedičný podiel Šimeónovcov bol v oblasti Júdovcov. Keďže podiel Júdovcov bol príliš veľký, dedičný podiel medzi nimi dostali aj Šimeónovci.

Zebulunov podiel

¹⁰ Tretí lós pripadol Zebulunovcom podľa ich rodov. Územie ich dedičného vlastníctva siahalo po Saríd. ¹¹ Ich hranica vystupuje na západ k Marale, dotýka sa Dabbešetú a

potoka, ktorý je oproti Jokneámu. ¹² Od Sarídu sa stáča smerom k východu k hraniciam Kislót-Tabóru, pokračuje do Daberatu a ide k Jafii. ¹³ Odtiaľ ide ďalej smerom na východ do Gat-Cheferu a Et-Kacínu, pokračuje do Rimmónu a stáča sa do Ney. ¹⁴ Tam odbočuje na sever k Channatónu a končí sa v údolí Jiftach-El. ¹⁵ Patrí im aj Kattát, Nahalál, Šimrón, Jidala a Betlehem; dvanásť miest aj s ich dedinami. ¹⁶ Tieto mestá s ich dedinami sú dedičným vlastníctvom Zebulúncov podľa ich rodov.

Jissákarov podiel

¹⁷ Štvrtý lós pripadol Jissachárovcovi podľa ich rodov. ¹⁸ Ich územie zahŕňa: Jezreel, Kesulót, Šuném, ¹⁹ Chafarajim, Šion, Anacharat, ²⁰ Rabbít, Kišjón, Ebec, ²¹ Remet, Én-Ganním, Én-Chadda a Bét-Paccéc. ²² Hranica sa dotýka Tabóra, Šachacím, Bét-Šemešu a končí sa pri Jordáne. Je to šesťnásť miest aj s ich dedinami. ²³ Tieto mestá s ich dedinami sú dedičným vlastníctvom kmeňa Jissachárovcov podľa ich rodov.

Ašérov podiel

²⁴ Piaty lós pripadol kmeňu Ašérovcov. ²⁵ Ich územie zahŕňa Chelkat, Chali, Beten, Achšáf, ²⁶ Allammelech, Ameád, Mišál, na západe sa dotýka Karmelu a Šichór-Libnátu. ²⁷ Hranica sa stáča k východu do Bét-Dagónu, dotýka sa územia Zebulúna a údolia Jiftach-El na severe, potom Bét-Emeku, Neíela a pokračuje dol'ava ku Kabúlu, ²⁸ Ebrónu, Rechóbu, Chammónu a ku Kane až po veľký Sidon. ²⁹ Hranica sa stáča k Ráme až po opevnené mesto Týrus; odtiaľ sa zatača k Chose a končí sa pri mori. Patrí im ďalej Machalléb, Achzíb, ³⁰ Umma, Afék a Rechób; dvadsaťdva miest aj s ich dedinami. ³¹ Tieto mestá s ich dedinami sú dedičným vlastníctvom kmeňa Ašérovcov podľa ich rodov.

Naftáliho podiel

³² Šiesty lós pripadol Naftaliovcom podľa ich rodov. ³³ Ich hranica vychádza od Chelefu, od duba pri Caanannime, cez Adamí-Nekeb a Jabneel až k Lakkúmu a končí sa pri Jordáne. ³⁴ Tam sa stáča od Aznót-Tabóra na západ, odtiaľ pokračuje do Chukóku a na juhu sa dotýka územia Zebulúna. Na západe sa dotýka Ašérovho územia a na východe pri Jordáne sa dotýka Júdovho územia. ³⁵ Opevnené mestá sú: Ciddím, Cér, Chammat, Rakkat, Kinneret, ³⁶ Adama, Ráma, Chacór, ³⁷ Kedeš, Edrei, Én-Chacór, ³⁸ Jirón, Migdal-El, Chorém, Bét-Anát a Bét-Šemeš; deväťnásť miest aj s ich dedinami. ³⁹ Tieto mestá s ich dedinami sú dedičným vlastníctvom kmeňa Naftaliovcov podľa ich rodov.

Dánov podiel

⁴⁰ Siedmy lós pripadol kmeňu Dánovcov podľa ich rodov. ⁴¹ Toto je územie ich dedičného vlastníctva: Corea, Eštaól, Ír-Šemeš, ⁴² Šaalabbín, Ajalón, Jitla, ⁴³ Elón, Timna, Ekrón, ⁴⁴ Elteke, Gibbetón, Baalat, ⁴⁵ Jehúd, Bené-Berak, Gat-Rimmón, ⁴⁶ Me-Jarkón, Rakkón s územím oproti Jafe. ⁴⁷ Dánovcom však ich územie nestačilo, preto šli bojovať proti Lešemu, obsadili ho a usadili sa v ňom. Lešemu dali meno Dán podľa mena svojho otca Dána. ⁴⁸ Tieto mestá s ich dedinami sú dedičným vlastníctvom kmeňa Dánovcov podľa ich rodov.

Jozuov podiel

⁴⁹ Keď Izraeliti skončili rozdeľovanie krajiny do dedičného vlastníctva podľa území, dali Jozuovi, synovi Núna, dedičný podiel medzi sebou. ⁵⁰ Na Hospodinov rozkaz mu dali mesto Timnat-Serach, ktoré si žiadal na Efrajimskom pohorí. Tam postavil mesto a usadil sa v ňom. ⁵¹ Toto sú dedičné vlastníctva, ktoré kňaz Eleazár a Jozua, syn Núna, s predstavenými rodov prideliť lósom izraelským kmeňom v Šile pred Hospodinom pri vchode do stanu stretávania. Takto dokončili rozdelenie krajiny.

Milí bratia a drahé sestry!

Dedičstvo šiestich kmeňov stojí dnes pred nami a aj žiadosť Józuovho dedičstva. Je to „len“ zoznam miest a mnohokrát by sme radšej preskočili takéto state Biblie. Ale dnešná časť tiež vysielá správu, aj dnešná časť môže ovplyvniť myslenie všetkých, ktorí čítajú Božie slovo.

Simeon ako samostatný kmeň takmer prestal existovať. Boli roztrúsení po okolí ako o tom reční Prvá kniha Mojžišova: „Šimeón a Lévi sú bratia, ich zbrane sú nástroje násilia. Nech moja duša nevkročí do ich kruhu, nech sa moja sláva nespája s ich spoločenstvom, lebo v hneve povraždili mužov a vo svojej roztopašnosti ochromili býky. Nech je prekliaty ich hnev, lebo bol prudký, a ich zúrivosť, lebo bola krutá. Rozdelím ich v Jákobovi a rozptýlim v Izraeli.“ (IMojž 49:5-7) Neskôr, v Mojžišovom požehnaní sa už ani nespomína.

Ani Zebulunovo dedičstvo nie je jasne ohraničenou oblasťou, ale uvedený Betlehem nie je ten Betlehem, ktorý je blízko Jeruzalema.

V tomto oddieli je zaujímavé dánske dedičstvo. V 47. verši čítame, že opustil svoje pôvodne určené územie a nakoniec sa usadil v regióne, kde prameni Jordán. Pravdepodobne narastajúci tlak Filištínov ich prinútil hľadať nové územie. Nimi obliehané a obsadené mesto bolo pomenované Dan. Toto mesto leží najsevernejšie na území Izraela.

Pred rozdelením krajiny si môžeme prečítať dedičstvo za vernosť Jozuu.

Celá krajina a to, čo je opísané, poukazujú na to, že všetko, čo bolo prerozdelené, nie je sláva Józuu, nie je to nadobudnuté a dobyté územie, ale Pán sám konal, dal do ich rúk všetko a rozdelilo sa to ako dedičstvo. A kým prišli až tak ďaleko (= do zasľúbenej zeme), život vyvoleného ľudu nemôžeme charakterizovať iba neverou a neposlušnosťou, o čom svedčí aj generácia, ktorá zomrela na púšti. Ale opäť vidíme i to, že poslušnosť a vernosť ľudí živila ich nádej. Stalo sa tak prežitím ľudu a rozdelením krajiny, lebo poznali slovo Pánovo: „Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!“ (Zjav 2,10b)

Vernosť, to je to, o čom nás náš Boh povypytuje. Dnes pripevní na naše srdcia snubný prsteň, aby naznačil, že Jeho vernosť voči nám nie je prerušená, niet konca. Otázkou však je, čo na to odpovieme my. Keď si nás vyberie ako svojich ľudí, povolá ako svojich vyslancov, vieme verne reagovať na všetky Jeho vyhlásenia? Je mi Jeho vernosť prístupná, keď vstávam a idem spať? Jeho vernosť je aj v týchto kritických dňoch prítomná, a pritom nečakám na dedičstvo, ale s vedomím chodím, že všetko je pri Ňom pripravené a nepotrebujem konkrétne mestá a hranice k životu, pretože podstatou môjho dedičstva bude navždy miesto u môjho verného Otca. (viď. Jn 14,2)

„Ved' tu nemáme trvalé mesto, ale hľadáme budúce.“ (Žid 13,14) Naša nádej je vždy živená poslušnosťou a vernosťou, ktorá kedysi existovala u vyvolených ľudí? Poďakujme sa Bohu, že Jeho láska nemá konca, pretože to je Božie dobro, že stále žijeme na zemi a Jeho milosrdenstvo nikdy nekončí. Amen.

Biblický text: List Efezanom 4,17-32

„¹⁷ Hovorím teda a dosvedčujem v Pánovi toto: Nežite už tak, ako žijú pohania v márnosti svojho zmýšľania, ¹⁸ so zatemnenou mysl'ou, odcudzení Božiemu životu pre ich nevedomosť, ktorá sa ich zmocnila, a pre zatvrdenosť ich srdca. ¹⁹ Vo svojej otupenosti sa oddali necudnostiam, aby nenásytne páchali každú nečistotu. ²⁰ Vy ste sa však u Krista takým veciam neučili, ²¹ ak ste o ňom naozaj počuli a boli ste v ňom vyučení podľa pravdy, ktorá je v Ježišovi. ²² Vyzlečte si starého človeka s predchádzajúcim spôsobom života, ktorý hynie klamnými žiadosťami, ²³ obnovte sa duchovným zmýšľaním ²⁴ a oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu v spravodlivosti a svätosti pravdy.

²⁵ Preto odhod'te lož a každý hovorte pravdu svojmu blížnemu, lebo sme si navzájom údmi. ²⁶ Hnevajte sa, ale nehrešte. Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom. ²⁷ Nedávajte miesto diablu. ²⁸ Zlodej nech už nekradne, ale radšej nech pracuje a vlastnými rukami zarába, aby sa mal o čo rozdeliť s núdznym. ²⁹ Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo milosť. ³⁰ Nezarmucujte Svätého Božieho Ducha, ktorého pečať nosíte na deň vykúpenia. ³¹ Odhod'te každé rozhorčenie, vášeň, hnev, krik a rúhanie so všetkou zlobou. ³² A buď'te k sebe dobrí, milosrdní, odpúšťajte si navzájom, ako aj vám Boh odpustil v Kristovi.”

Milí bratia a drahé sestry!

17-24. verše:

Božie volanie hľadá a zasiahne človeka vo svojom vlastnom prostredí. Predstavuje návyky pohanského spôsobu života. Hovorí o márnom myslení. Rozpráva o tej tme, ktorá nás drží mimo života, ktorý poteší Boha. Pavol popisuje stav mysle a srdca, o ktorých vieme, že Božia láska vyžaduje celú myseľ a celé srdce. Nie je to myseľ, ktorá sa túla a blúdi ako všetko pohlcujúca tma. Tvrdé srdce vo vnútri človeka spôsobuje veľa škody. Pretože rovnako srdce ako orgán je v neustálom pohybe, a pumpuje krv do tela a jeho zastavenie znamená koniec života človeka, taktiež nosič stvrdnutého srdca môže byť fyzicky nažive, ale medzitým je jeho vnútorná časť mŕtva, jeho vlastný život je stvrdnutý. Vo svojej špiny je to ako cencúl, ktorý sa nikdy neroztopí, len ak sa ho nedotkne sám Pán svojou láskou a milosťou. Takého pohanského mysliteľa vedie iba túžba po zisku, ktorá nepozná žiadne zábrany, nepozná čisté a nečisté veci, a ani morálne nezvažuje o tom, čo škodí jemu i jeho prostrediu.

Slovo Božie vyzýva človeka, aby skoncoval s takýmto životom, ba dokonca žiada ho, aby ten, kto sa už naučil Krista, ktorý o ňom počul, takto ďalej už nekonal. Keď skrze Boha dostaneme naše veci do pôvodného stavu, ale ponecháme si starú kategóriu, ako kus oblečenia, topánky, kus nábytku, či tašku, dovedy to bude stará a nečistú forma života. Život bez Krista. Totiž neexistuje iba tento svet a jeho činy, lebo ten, kto spozná svet Božej milosti, musí byť obnovený aj v duši a v mysl'i. V tom živote už prestali panovať hodnoty starého človeka, nenasleduje cesta rozkladu, ktorá je zvedená zlými túžbami, lebo Kristus je pripravený všetko staré zničiť.

Slovo Božie nás dnes volá k pokániu. Pánovi môžeme vyznať vlastnosti starého človeka, nemyslíme si však, že toto vyzliekanie a obliekanie je také jednoduché. Vyžaduje veľa bojov. Neustále opakovanie a písanie toho, čo sme sa naučili zo svätého Písma. A ako je a môže byť problém jedného pracovného dňa to, čo by sme si mali dnes obliecť, aj keď je skriňa plná, v takom zmysle v živote veriaceho je to, či zostať v tomto staromódnom rúchu alebo chcieť nový podľa Božej vôle, čo je v pravde a svätosti.

Skriňa sveta je pre nás taktiež otvorená a rovnako ako v zime nekupujeme letné oblečenie a opačne, pretože to bude mať obrovské následky, takisto keď sme už počuli o Kristovi, ale stojíme pred Ním so stvrdnutým srdcom, sme pripravení vziať starého rúcho zo starej skrine, ale pritom požadujeme nové. Chceme a žiadame nové, ale žijeme v starom. To je veľká pravda.

Len jednoznačné rozhodnutie je to, čo môže dať zmysel nášmu životu, lebo bez toho to bude len zavádzajúci život. A keď toto rozhodnutie s Kristom je a bude pevné, – čo je tiež prvý krok k získaniu viery –, vtedy sú a budú naše činy a myšlienky už vedené v Kristovi. Keď som pripravený požiadať Pána, aby mi povedal, čo sa mu v skutočnosti páči. Vrátim sa k Pánovi, obrátim sa zo svojho starého života, odtiaľ sa začne nový proces a vydám sa na cestu zasvätenia. To nie je jednorazová príležitosť a všetko sa dá uzavrieť, pretože som už dostal dosť učenia o Kristovi a už o Ňom viem všetko. Musí to pokračovať, je to každodenný, neustály boj medzi povahou starého a nového človeka. Každý deň bojujeme proti hriechu. Raz sme stratili Boží obraz, ale jeho obnovenie trvá po celý život.

25-32. verše:

Slovo Božie neskráľuje vlastnosti starého človeka. Správanie, slová a skutky, ako sú pomenované, všetky môžu vytrhnúť človeka z lona Božej milosti, a tiež infikovať hriech do vzťahu s ľuďmi, žijúcich okolo nás. „Preto...“ V spoločenstve s Kristom nie je miesto pre pomenované hriechy. A ak sa trochu pozrieme späť do našich životov, sami si uvedomíme, že skutočne zostávame v starom oblečení, tlačíme od seba všetko, čo je potrebné na dosiahnutie pokoja.

Klamstvo jedného z členov môže ochromiť celú komunitu. Tam, kde nie je prítomná pravda v manželstve, v bratstve, vzťahu medzi rodičmi a deťmi, v cirkvi, je skôr alebo neskôr trochu polovičná pravda, ktorá je tiež lož, alebo tichosť pravdy vedie k tvrdnutiu a v mnohých prípadoch dokonca k zlomeniu srdca.

Klamár, ktorý predstiera veriaceho, je jedným z najväčších pretvárárov v komunite. Ten, kto žije v spoločenstve s Kristom, má veľký zmysel pre spravodlivosť, a to nielen vo vzťahu k udalostiam, ktoré ho postihli, ale aj voči sebe samému.

A zatiaľ čo máme tendenciu vzplanúť v hneve, Slovo Božie nás žiada, aby sme nehrešili. Nemusíme sa stať deliacim sudcom. Boh nás chráni pred tým, aby sme si uvedomili, že čas a spôsob pomsty síce môžu preniknúť do našich myšlienok, ale to je najväčší zabíjak kresťanského spoločenstva.

Milí bratia a drahé sestry! Žiadajme dnes nášho Boha, aby z našich srdc celkom odstránil všetky korene hnevu. Ošetrujme pôdu našich srdc herbicídmi tak, aby sme boli vždy pripravení prijať semená svätého Písma, aby nezaberali zbytočné miesto oblasti hnevu a pomsty v našich srdciach.

„Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom.“ – Manželia, ktorí mali v tomto roku 50 ročné výročie sobáša, dostali do daru práve tento biblický text. Bolo im povedané zo strany rodiny, že predtým ako si ľahnú, aby si prečítali toto Slovo Božie. Možno to bolo tajomstvom ich dlhého manželstva? Koniec koncov, diabol neustále hľadá miesto, aby si našiel cestu pre seba. Nenechajme ho. Predtým ako ideme spať, urobme si v našich modlitbách priestor, aby sme sa modlili za naše pokušenia, aby Pán vzal náš hnev a namiesto toho daroval myšlienku odpustenia do našich srdc.

Krádež. Má nespočetné množstvo foriem. Ale to, čo sa stane našim vlastníctvom takou formou, nikdy nebude pre nás požehnaním. Dôležitejšie sú veci, pre ktoré človek môže pracovať. Ak vidí prácu svojich rúk, ak robím všetko pre svoju rodinu a zhromaždenie bez toho, aby som sa cítil unavený, som v Bohu bohatý. Taký človek nielenže nežije len pre seba, ale je ochotný darovať všetko iným, lebo vidí potreby druhých a je vďačný za to, že bol schopný konať z milosti Božej.

Ústa a naša reč. Je úzke prepojenie medzi nimi. Na prvý pohľad každý človek môže byť prívetivý, ale akonáhle otvorí ústa, spoznáme jeho myslenie a kvalitu jeho slov. To, čo hovoríme, pochádza z našich srdiec ako o tom hovorí jedno známe porekadlo: „Srdce blázna je v jeho ústach, ale ústa múdreho človeka sú v jeho srdci.“ Ježiš sám hovorí o úzkom prepojení pier a mysle: „Dobrý človek vynáša dobro z dobrého pokladu srdca a zlý človek vynáša zlo zo zlého srdca, lebo jeho ústa hovoria to, čím je preplnené jeho srdce.“ (Lk6,45)

Ako nás ovplyvňuje reč, ktorá je vysielaná do nášho priestoru? Aký vplyv máme na ostatných, keď prehovoríme? Aká je odlišnosť reči, ktorá je založená na Božom slove? Je to konštruktívne vystúpenie, ktoré ma skutočne v duchu buduje, podporuje a spolu s Ním môžem podporovať životy ostatných? Tomu, kto ma počúva, prináša požehnanie, osviežuje ho, podporuje ho, a posilňuje ho moja reč.

Milí bratia a drahé sestry! Koho a čo počúvame rád? Ktorým smerom otáčame svoje uši? Budujme sa duchovne a budme požehnaním vo svojom okolí! Duch Svätý je tu, aby k nám pomohol. Môžeme Ho požiadať o podporu. Len On očistí naše pery, uši, myšlienky a činy.

„Odhod'te každé rozhorčenie, vášeň, hnev, krik a rúhanie so všetkou zlobou.“

Žiadajme Ho, aby naša horkosť sa zmiernila a stala sa sladkým ako med. Hnev a krik sa premenili na dobrotu. Nech nám odpustí všetko. Lebo ak nepreobliekame sa do šatstva nového človeka, uzavrieme sa pred Božou milosťou.

„A buďte k sebe dobrí, milosrdní, odpúšťajte si navzájom, ako aj vám Boh odpustil v Kristovi.“

V Kristovi máme odpustené všetko. Vieme byť však láskaví, milosrdní a odpúšťajúci? Amen.

Modlitba:

Pane náš!

Modlíme sa, aby sme boli vyživovaní Tvojou dobrotou, Tvojim milosrdenstvom a Tvojou láskou odpúšťajúcou hriech. Ty vieš, že tak málo je potrebné k tomu, aby sme sprostredkovali hnev, ktorý je nebezpečný pre našu osobnú vieru, našu rodinu a naše spoločenstvo.

Prosíme Ťa, obzri si nás poriadne, obleč nás do nového rúcha, ktoré sa Ti páči, aby sme odteraz žili len pre Teba. Aby sme nepodľahli pokušeniu a zlu. Aby sme sa neriadili s vlastnou žiadostivosťou, ale aby sme mohli každý deň chodiť v duchu pred Tebou a zostať na ceste, tak, ako Kristus, ktorý nás vedie len k Tebe.

Modlíme sa za naše myšlienky, za čistotu našich myslí, za súčasný stav našich srdiec, aby si Svätý Duch pri našom čítaní alebo počúvaní Slova Božieho nenašiel zatvrdené vnútro.

Ďakujeme, že Ty máš prostriedky na to, aby si s nami prehovoril. Ďakujeme, že Ty si sa už dávno rozhodol. Ďakujeme za Tvoje odpustenie.

Modlíme sa za tento svet a za čistotu oblečenia, ktoré v ňom nosíme. Pane, použi zlo, o ktorom si myslíme, že je pre naše uzdravenie a posvätenie.

Modlíme sa za tých, ktorí pracujú v zdravotníctve, za tých, ktorí sa stali potrebnými pomocníkmi. Ty sám ich vylieč, buď s nimi a ich rodinami, odstráň ich starosti, aby Ťa mohli osloviť a volať o pomoc.

Modlíme sa za deti, za učiteľov a za rodičov. Prosíme Ťa, daruj pokoj komunitám, kde hovoria s ostatnými a jedajú s nimi. Daruj nám prosíme láskavosť, milosrdenstvo a odpustenie. Prosím, vypočúvaj našu modlitbu v mene Panovom. Amen.

Modlitba Pánova:

Požehnanie: „Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!” (Zjav 2,10b)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 458: „Bratia, sestry poďme spolu...”